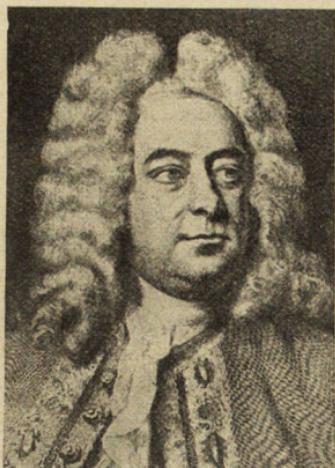

латиевци — и компонира операта „Агринена“ и две оратории „La resurrezione“ — (Възкресение) и „Il trionfo del tempore del la verita“ (Тържеството на времето и на истината). 1710 година се връща въ

Георгъ Фридрихъ Хенделъ

Германия, и на следната година бива назначенъ за курфюрстски капелмайсторъ въ Хановеръ, като — преди това, посещава Лондонъ. За Лондонъ Х-ъ компонира операта „Риналдо“, имала необикновено голъм успѣхъ. Завърналъ се за малко въ Хановеръ, той получава пакъ продължителна отпуска от курфюрста, и 1712 се отправя втори път за Лондонъ. За тамошната Италианска опера той пише: „Il pastor fido“ и „Тезей“. По поръка на кралица Ана, компонира и нѣколко църковни композиции, отъ които „Te Deum“ (за празника на Уtrechtския миръ) е ималъ такъвъ голъмъ успѣхъ че името на Х. става едно отъ най-прочутите въ Англия, и кралица Ана му опредѣля една заплата отъ 200 фунта стерлинги. Разсърденъ отъ това, че постъпва на служба въ чуждъ дворъ, — курфюрстъ го уволнява. Придружавайки кралъ Георгъ I, Х. отива още единъ път въ Хановеръ. Тукъ пише „Пасиона“ по

Брокесъ — последната негова нѣмска творба. 1717—20 е пакъ въ Англия — на служба при херцогъ фонъ Шандостъ, и пише нѣколко църковни творби, нѣкои отъ които посвещава на херцога. Къмъ това време се отнасят и свѣтската оратория „Ацисъ и Галатея“ и голъмата та-кава „Естеръ“, — първата отъ този редъ творби, на които се основава неговата голъма слава. 1719 лондонските благородници обра-зуват Италианската опера, и Х. застава начело на това дѣло, кое-то цѣли двадесетъ години го-отрупва съ грижи и борби. Натова-ренъ съ уреждането на персонала, Х. отива въ Дрезденъ, и успѣва да ангажира първостепенни пѣвчески сили, между които и бележития кастратъ Сенезино. За Италиян-ската опера Х. пише, въ годините 1721—28, една редица опери (въ-съзтезание съ Буонончи и Ати-лио): „Музий Сцевола“, „Флавий“, „Флориантъ“, „Джулио Чезаре“, „Ро-делинда“, „Сципионъ“, „Тамерланъ“, „Ричардъ I“, „Сирое“, „Толомео“ и др., нѣкои отъ които сѫ били давани и извѣнь Англия. Къмъ то-ва време се отнася и знаменитата негова „Коронационна антема“ (за праздненствата по случай възщед-ствието на престола на Георгъ II — 1728). Сѫщата година оперното пред-приятие се разтурва, поради финан-совъ неуспѣхъ, но още на следната година Х. основава „Нова оперна академия“, и отпътува за Италия, оттого успѣва да събере добъръ артистиченъ съставъ, — но и това второ оперно предприятие се раз-турва — 1732 (поради това, че Х. уволянява кастрата Сенезино), и Х. отива трети път за ангажиране-сили отъ Италия и, съ голѣмъ мѣ-иотии, той поддържа предприятието до 1737. Презъ тѣзи години пакъ пише нѣколко опери: „Терпсихора“, „Ариондантъ“, „Аталанта“, „Армино“, „Берениса“ и др., и преработва ораториите — „Естеръ“, „Ацисъ и Галатея“ и „Аталия“, които би-ватъ изпълнени при разни тър-жествени случаи — съ много голъмъ успѣхъ. Следъ разпушкането на опе-рата, изморенъ душевно и физически, Х. получава ударъ, и отива на лѣку-ване въ Ахенъ. Следъ оздравяването, той пише оперитъ „Фарамондо“ и „Серсе“, а сѫщо „Йове инъ Арго“,